

II

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező)

HATÁROZATOK

TANÁCS

A TANÁCS HATÁROZATA

(2008. április 29.)

a Szén- és Acélipari Kutatási Alap Kutatási Programjának elfogadásáról és az e programra vonatkozó többéves technikai iránymutatásokról

(2008/376/EK)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

kívüli kutatási projektek finanszírozására fordíthatja a szén- és acéliparhoz kapcsolódó ágazatokban.

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, az ESZAK-Szerződés lejártának pénzügyi következményeiről és a Szén- és Acélipari Kutatási Alapról szóló jegyzőkönyvre,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, az ESZAK-Szerződés lejártának pénzügyi következményeiről és a Szén- és Acélipari Kutatási Alapról szóló jegyzőkönyv végrehajtásához szükséges intézkedések megállapításáról szóló, 2003. február 1-jei 2003/76/EK tanácsi határozatra ⁽¹⁾, és különösen annak 4. cikke ⁽³⁾ bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽²⁾,

mivel:

(1) A felszámolás alatt álló Európai Szén- és Acélközösség (ESZAK) eszközei nettó értékének befektetéséből származó bevételek, valamint a felszámolás befejeződésével a Szén- és Acélipari Kutatási Alap eszközei átkerülnek a Szén- és Acélipari Kutatási Alaphoz, amely azokat kizárólag a kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó közösségi keretprogramon

(2) A Bizottságnak a Szén- és Acélipari Kutatási Alap kezelését az ESZAK jelenlegi szén- és acélipari technikai kutatási programjait szabályozó elvekhez hasonló elvekkel összhangban, valamint a többéves technikai iránymutatások alapján kell végeznie, amelyek ezen ESZAK-programok ideális kibővítését jelentik, és amelyek számtalan kutatási tevékenységet kínálnak, valamint biztosítják, hogy e programok kiegészítsék a kutatásra, technológiai fejlesztésre és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó közösségi keretprogram tevékenységeit.

(3) Az Európai Közösségnek a 2006. december 18-i 1982/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozatban ⁽³⁾ meghatározott kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó hetedik keretprogramja (2007–2013) (a továbbiakban: a hetedik keretprogram) kezdeményezi a Szén- és Acélipari Kutatási Alap Kutatási Programjára vonatkozó többéves technikai iránymutatások megállapításáról szóló, 2003. február 1-jei 2003/78/EK tanácsi határozat ⁽⁴⁾ felülvizsgálatát annak biztosítása érdekében, hogy a Szén- és Acélipari Kutatási Alap egészítse ki a hetedik keretprogramot a szén- és acéliparhoz kapcsolódó ágazatokban.

(4) A kutatási és műszaki fejlesztések a közösségi energia-politikai célok támogatásának nagyon lényeges eszközét képezik, tekintettel a közösségi szénellátásra, valamint annak versenyképes és környezetbarát átalakítására és felhasználására. Továbbá, a szénpiac nemzetközi méretének növekedése és problémáinak globális léptéke

⁽¹⁾ HL L 29., 2003.2.5., 22. o.

⁽²⁾ A 2008. április 10-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ HL L 412., 2006.12.30., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 29., 2003.2.5., 28. o.

- azt jelenti, hogy a Közösségnek világméretű szinten vezető szerepet kell vállalnia a modern technikákkal, a bányabiztonsággal és a környezetvédelemmel kapcsolatos kihívásokkal szembeni fellépésben, a további technológiai előrehaladáshoz, a munkakörülmények (egészségvédelem és biztonság) fejlesztéséhez, valamint a környezet fokozott védelméhez szükséges know-how átadásának biztosítása révén.
- (5) A kutatás és technológiafejlesztés – amellett, hogy szem előtt tartja a versenyképesség javításának és a fenntartható fejlődéshez történő hozzájárulásának általános célját – főként új, illetve fejlettebb technológiák fejlesztésére összpontosít annak érdekében, hogy biztosítsa az acél, illetve acéltermékek gazdaságos, környezetbarát és biztonságos előállítását, a termékeket pedig egyenletesen növekvő teljesítmény, kiváló használhatóság, fogyasztói elégedettség, hosszabb élettartam, valamint könnyű újrahasznosítás és újrafeldolgozás jellemezze.
- (6) A szén- és acéliparra vonatkozó kutatási célok e határozatban található sorrendje nem a célkitűzések közötti prioritási viszonyokat jelzi.
- (7) A Szén- és Acélipari Kutatási Alap igazgatási tevékenységeinek keretében a Bizottságot az iparágak és az egyéb érdekelt széles körének érdekeit képviselő tanácsadó és technikai csoportok segítik.
- (8) Az új tagállamokra kiterjedő legújabb bővítés a 2003/78/EK határozatban megfogalmazott technikai iránymutatások módosítását teszi szükségessé, nevezetesen a tanácsadó csoportok összetétele és a szén fogalmának meghatározása tekintetében.
- (9) A tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott 2002. február 27-i 2002/234/ESZAK határozat⁽¹⁾ 4. nyilatkozatának megfelelően a Bizottság felülvizsgálta az acél fogalmának meghatározását és arra a következtetésre jutott, hogy nem szükséges e fogalom meghatározás megváltoztatása. Valójában az acélöntvények, kovácsolt áruk és porkohászati termékek olyan témakörök, amelyeket a hetedik keretprogram már tartalmaz.
- (10) A 2003/78/EK határozat felülvizsgálatának általános megközelítése szerint a cél azon eljárások érintetlenül hagyása, amelyeket a segítő csoportok a hetedik keretprogrammal való kiegészítő jelleg biztosítása érdekében tett korlátozott számú, de szükséges módosításokkal és igazgatási egyszerűsítésekkel együtt hatékonyan ítélnék.
- (11) Ezek a módosítások magukban foglalják néhány kísérő intézkedésnek már a hetedik keretprogram által előírt törlését is. Összhangba kell hozni továbbá a Szén- és Acélipari Kutatási Alap Kutatási Programjára vonatkozó felülvizsgálat és szakértői kinevezések gyakoriságát, hogy azokat összhangba hozzák a hetedik keretprogramban meghatározottakkal.
- (12) Felül kell vizsgálni a tanácsadó csoportok összetételére vonatkozó szabályokat, nevezetesen az érdekelt tagállamok képviselője és a nemek egyensúlya tekintetében a Bizottság által létrehozott bizottságokban és szakértői csoportokban a nemek egyensúlyáról szóló, 2000. június 19-i 2000/407/EK bizottsági határozatnak megfelelően⁽²⁾.
- (13) A Bizottságnak lehetőséget kell adni arra, hogy e határozatban meghatározott kutatási célok keretében célzott felhívásokat tegyen közzé.
- (14) A Szén- és Acélipari Kutatási Alap kísérleti és demonstrációs projektekhez való teljes pénzügyi hozzájárulásának maximumát a támogatható költségek 50 %-ára kell emelni.
- (15) A támogatható költségek megközelítését meg kell tartani, mégpedig a költségkategóriák jobb meghatározásával és az általános költségek kiszámítására vonatkozóan egy felülvizsgált százalékaránnyal.
- (16) A Bizottság ismételten áttekintette a 2003/78/EK határozatban meghatározott többéves technikai iránymutatásokat és megállapította, hogy a szükséges változtatásokra tekintettel a határozatot másikkal kell helyettesíteni.
- (17) A 2003/78/EK határozat szükséges folytonosságának biztosítása érdekében e határozat 2007. szeptember 16-tól alkalmazandó. A pályázatukat 2007. szeptember 16. és e határozat hatálybalépésének időpontja között benyújtó kérelmezőket e határozattal összhangban felszólítják, hogy e határozatnak megfelelően ismételten nyújtsák be pályázataikat, ami lehetővé teszi számukra, hogy részesüljenek e határozat által nyújtott kedvezőbb feltételekben, nevezetesen a kísérleti és demonstrációs projektekhez való pénzügyi hozzájárulás tekintetében.
- (18) Az e határozat végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal⁽³⁾ összhangban kell elfogadni,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

E határozat a Szén- és Acélipari Kutatási Alap Kutatási Programjának elfogadásáról rendelkezik és megállapítja a program végrehajtására vonatkozó többéves technikai iránymutatásokat.

⁽²⁾ HL L 154., 2000.6.27., 34. o.

⁽³⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o. A legutóbb a 2006/512/EK határozattal (HL L 200., 2006.7.22., 11. o.) módosított határozat.

⁽¹⁾ HL L 79., 2002.3.22., 42. o.

II. FEJEZET

SZÉN- ÉS ACÉLIPARI KUTATÁSI ALAP KUTATÁSI PROGRAMJA

1. SZAKASZ

A kutatási program elfogadása

2. cikk

Elfogadás

Elfogadásra kerül a Szén- és Acélipari Kutatási Alap kutatási programja (a továbbiakban: kutatási program).

A kutatási program a szén- és acéliparhoz kapcsolódó közösségi ágazatok versenyképességét támogatja. A kutatási programnak összhangban kell állnia a Közösség tudományos, technológiai és politikai céljaival, és ki kell egészítenie a tagállamokban és a meglévő közösségi kutatási programok keretein belül zajló tevékenységeket, különösen a kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységre vonatkozó keretprogramot (a továbbiakban: kutatási keretprogram).

Ösztönözni kell a programok összehangolását, kiegészítő jellegét és együttműködését, csakúgy, mint az e kutatási program szerint, valamint a kutatási keretprogram szerint finanszírozott projektek közötti információcserét.

A kutatási programnak támogatnia kell a szénre vonatkozó 3. szakaszban és az acélra vonatkozó 4. szakaszban meghatározott célkitűzések megvalósítását célzó kutatási tevékenységeket.

2. SZAKASZ

A szén és az acél fogalmának meghatározása

3. cikk

Fogalommeghatározások

E határozat alkalmazásában:

1. A „szén” a következők egyikét jelenti:

- a) feketekőszén, beleértve az ENSZ Európai Gazdasági Bizottsága által elfogadott „A szén nemzetközi kodifikálási rendszere” szerinti kiváló és közepes minőségű „A” szeneket (sovány szeneket);
- b) feketekőszén-brikett;
- c) feketekőszénből nyert kokszt és félkokszt;
- d) barnaszén, beleértve a fenti kodifikálási rendszer szerinti alacsony minőségű „C” szeneket (vagy ligniteket), valamint alacsony minőségű „B” szeneket (vagy barnakőszénket);
- e) barnakőszén-brikett;

f) barnakőszénből nyert kokszt és félkokszt;

g) olajpala.

2. Az „acél” a következők egyikét jelenti:

- a) vas- és acélgyártáshoz használt nyersanyagok, például vasérc, vasszivacs és vashulladék;
- b) nyersvas (beleértve a folyékony fém) és fémötvözetek;
- c) vasból, hagyományos acélból vagy különleges acélból készült nyerstermékek és félkész termékek (beleértve az újrafelhasználásra és újrahengerelésre szánt termékeket), például a folyamatos öntőeljárással vagy egyéb módon készült folyékony acélöntvények, valamint félkész termékek, például rúdbugák, hengerelt bugák, rúdanyagok, laposbugák és hengerelt szalaganyagok;
- d) vasból, hagyományos acélból vagy különleges acélból készült, melegen készre munkált anyagok (bevont vagy nem bevont termékek, kivéve az acélöntvényeket, kovacsolt árukat és porkohászati termékeket), például sínanyagok, szádpallók, szerkezeti alakok, rúdanyagok, drótok, lemezek és egyetemes lemezek, szalaganyagok és lemezek, valamint csőanyagok és profilok;
- e) vasból, hagyományos acélból vagy különleges acélból (bevont vagy nem bevont) készült végtermékek, például hidegen hengerelt szalaganyagok és lemezek, valamint elektrotechnikai lemezek;
- f) az acélfeldolgozás első fázisának azon termékei, amelyek erősíthetők a fenti vas- és acéltermékek versenyipiaci helyzetét, például csőtermékek, húzott és polírozott termékek, hidegen hengerelt és hidegen formázott termékek.

3. SZAKASZ

A szénrel kapcsolatos kutatási célok

4. cikk

A közösségi szén versenyképességének javítása

(1) A kutatási program célja a bányászati termelés összköltségeinek csökkentése, a termékek minőségének fejlesztése, valamint a szénfelhasználás költségeinek csökkentése. A kutatási projektek felölelik a teljes széntermelési láncot, a következők szerint:

- a) modern rétegvizsgáló technikák;
- b) integrált bányászati tervezés;
- c) az európai feketekőszén-készletek földrajzi jellemzőinek megfelelő, rendkívül hatékony, nagymértékben automatizált, új és meglévő kitermelési és bányászati technológiák;
- d) megfelelő támogató technológiák;
- e) szállítási rendszerek;
- f) energiaellátási szolgáltatások, kommunikációs és információs, átviteli, ellenőrzési és folyamatirányító rendszerek;

- g) a fogyasztói piacok szükségletéhez igazodó szén-előkészítési technikák;
- h) szénátalakítás;
- i) szénégetés.

(2) A kutatási projektek oly módon törekszenek a tudományos és technológiai haladásra, hogy általuk érhetőbbé váljon a rétegek viselkedése és kezelése a kőzetnyomással, gázkibocsátással, robbanásveszéllyel, szellőztetéssel és a bányászati műveletekre hatást gyakoroló egyéb tényezőkkel kapcsolatban. Az ilyen célú kutatási projekteknek olyan eredményeket kell felmutatniuk, amelyek rövid- vagy középtávon a közösségi termelés jelentős részére alkalmazhatók.

(3) Előnyben kell részesíteni azokat a projekteket, amelyek a következők közül legalább egyet elősegítenek:

- a) az egyéni technikák rendszerekbe és módszerekbe történő integrálása, valamint az integrált bányászati módszerek fejlesztése;
- b) a termelési költségek jelentős csökkentése;
- c) a bányabiztonsággal és a környezetvédelemmel kapcsolatos előnyök.

5. cikk

Egészségvédelem és bányabiztonság

A 4. cikk (1) bekezdésének a)–f) pontjában említett tevékenységekre irányuló projekteknek figyelembe kell venniük a bányabiztonsággal kapcsolatos kérdéseket – beleértve a föld alatti munkakörülmények, továbbá a munkahelyi egészségvédelem és biztonság javítását célzó gázirányítást, szellőztetést és légkondicionálást –, valamint a környezetvédelmi kérdéseket.

6. cikk

Hatékony környezetvédelem és a szén mint tiszta energiaforrás felhasználásának fejlesztése

(1) A kutatási projekteknek törekedniük kell arra, hogy a környezetszennyezésre vonatkozó integrált gazdálkodási stratégia keretein belül minimálisra csökkentsék a Közösségben folyó bányászati műveleteknek, valamint a szénfelhasználásnak az atmoszférára, a vizekre és a felszínre gyakorolt káros hatásait. Mivel a közösségi szénipar folyamatos átalakításokon megy keresztül, a kutatásnak a bezárásra ítélt felszín alatti bányák környezeti hatásainak minimálisra való csökkentését is célul kell kitűznie.

(2) Előnyben kell részesíteni azokat a projekteket, amelyek a következők közül egyet vagy többet elősegítenek:

- a) a szénfelhasználásból származó kibocsátások csökkentése, beleértve a CO₂ kivonását és tárolását;
- b) az üvegházhatást okozó gázkibocsátások – különösen a szénlelőhelyekből kibocsátott metán – csökkentése;

- c) a bányászati hulladékoknak, szállópernyének és kénmentesítő termékeknek a bányába, adott esetben egyéb hulladékokkal együtt történő visszajuttatása;
- d) a hulladéktárolók felújítása, valamint a széntermelésből és szénfelhasználásból származó hulladékok ipari felhasználása;
- e) a vízfelületek védelme és a bányavíz tisztítása;
- f) a főleg közösségi kőszén és barnakőszén használó üzemek környezetre gyakorolt hatásának csökkentése;
- g) a felszíni üzemek süllyedés elleni védelme rövid és hosszú távon.

7. cikk

A külső energiaellátástól való függőség kezelése

A kutatási projekteknek a hosszú távú energiaellátás kilátásaival és az olyan szénlelőhelyek – gazdasági, energiával kapcsolatos és környezetvédelmi szempontból történő – fejlesztésével kell foglalkozniuk, amelyek a hagyományos bányászati technikákkal gazdaságosan nem bányászhatók. A projektek magukban foglalhatnak tanulmányokat, stratégiák meghatározását, alap- és alkalmazott kutatást, valamint olyan innovatív technikák tesztelését, amelyek a közösségi szénforrások felértékelésének távlatát kínálják.

Előnyben kell részesíteni azokat a projekteket, amelyek integrálják az olyan kiegészítő technikákat, mint például a metán vagy széndioxid adszorpciója, metán kivonása a szénrétegből, valamint a felszín alatti szén gázosítása.

4. SZAKASZ

Az acéllal kapcsolatos kutatási célok

8. cikk

Új és továbbfejlesztett acélgyártási és kidolgozási technikák

A kutatásnak és technológiafejlesztésnek (KTF) célul kell kitűznie az acélgyártási folyamatok fejlesztését, tekintettel a termékminőség javítására és a termelékenység növelésére. A kibocsátások, az energiafelhasználás és a környezetre gyakorolt hatások csökkentése szerves részét képezik az elérni kívánt fejlesztéseknek csakúgy, mint a nyersanyagok felhasználásának fokozása és az erőforrások megőrzése. A kutatási projektek a következő területek egyikére vagy közülük többre irányulnak:

- a) új és továbbfejlesztett vasérc-redukciós eljárások;
- b) vasgyártási eljárások és műveletek;
- c) ívfényes kemencés eljárások;
- d) acélgyártási eljárások;
- e) másodlagos kohászati technikák;

- f) folyamatos öntőeljárás és háló alakú öntési technikák közvetlen hengerléssel és anélkül;
- g) hengerlési, kidolgozási és bevonási technikák;
- h) meleg- és hideghengerlési technológiák, maratási és kidolgozási eljárások;
- i) folyamatműszerezés, -irányítás és -automatizálás;
- j) gyártósorok karbantartása és megbízhatósága.
- b) acélfajták és összeállított szerkezetek tervezése a hulladékacél könnyű visszanyerésének, valamint azok újból felhasználható acéllá történő alakításának elősegítésére;
- c) a környezet védelme és ellenőrzése a munkahelyeken és azok környékén;
- d) az acélüzemek rehabilitációja;
- e) a munkakörülmények és az életminőség javítása a munkahelyen;

9. cikk

KTF és az acél felhasználása

Az acélfelhasználás tekintetében a KTF-re kerül sor az acélfelhasználók jövőbeli szükségleteinek teljesítése, valamint az új piaci lehetőségek megteremtése érdekében. A kutatási projektek a következő területek egyikére vagy közülük többre irányulnak:

- a) új acélminőségek a nagy igényeket támaztó alkalmazásokhoz;
- b) az olyan mechanikai tulajdonságoknak, mint például a szilárdság és az ellenállóképesség, kifáradás, elhasználódás, csúszás, korrózió és töréssel szembeni ellenállás, alacsony és magas hőmérsékleteken megfelelő acéltulajdonságok;
- c) az élettartam meghosszabbítása, különösen az acélok és acél-szerkezetek hővel és korrózióval szembeni ellenállásának fejlesztésével;
- d) acéltartalmú kompozitok és szendvicsszerkezetek;
- e) mikroszerkezetek és mechanikai tulajdonságok prediktív szimulációs modelljei;
- f) szerkezetbiztonsági és tervezési módszerek, különös tekintettel a tűzzel és földrengéssel szembeni ellenállásra;
- g) a formázással, hegesztéssel, valamint az acélnek más anyagokkal való egyesítésével kapcsolatos technológiák;
- h) a vizsgálati és értékelési módszerek szabványosítása.

10. cikk

Az erőforrások megőrzése és a munkakörülmények javítása

Az erőforrások megőrzése, az ökoszisztéma megővése és a biztonsággal kapcsolatos kérdések mind az acélgyártásban, mind az acél felhasználásában a KTF-munka szerves részét képezik. A kutatási projektek a következő területek egyikére vagy közülük többre irányulnak:

- a) különböző forrásokból származó használt acélok újrafeldolgozási technikái és a hulladékacél osztályozása;

- f) ergonómiai módszerek;

- g) munkahelyi egészségvédelem és biztonság;

- h) az üzemi kibocsátások által való veszélyeztetettség csökkentése.

III. FEJEZET

TÖBBÉVES TECHNIKAI IRÁNYMUTATÁSOK

1. SZAKASZ

Részvétel

11. cikk

Tagállamok

Valamely tagállam területén letelepedett bármely vállalkozás, államháztartási szerv, kutatási szervezet valamint felsőfokú vagy középfokú oktatási intézmény, illetve más jogi személy – a természetes személyeket is beleértve – részt vehet a kutatási programban és igényelhet pénzügyi támogatást, feltéve hogy KTF-tevékenységet kíván végezni, vagy az ilyen tevékenységekhez lényegesen hozzá tud járulni.

12. cikk

Tagjelölt országok

A tagjelölt országok bármely vállalkozása, államháztartási szerve, kutatási szervezete, valamint felsőfokú vagy középfokú oktatási intézménye, illetve más jogi személye – a természetes személyeket is beleértve – jogosult a kutatási programban való részvételre anélkül, hogy a program alapján pénzügyi hozzájárulásban részesülne, hacsak a vonatkozó európai megállapodások és azok kiegészítő jegyzőkönyvei vagy a különböző társulási tanácsok határozatai másképpen nem határoznak.

13. cikk

Harmadik országok

A harmadik országok bármely vállalkozása, államháztartási szerve, kutatási szervezete, valamint felsőfokú vagy középfokú oktatási intézménye, illetve más jogi személye – a természetes személyeket is beleértve – jogosult az egyedi projektek alapján történő részvételre anélkül, hogy a kutatási program alapján pénzügyi hozzájárulásban részesülne, feltéve, hogy ez a részvétel a Közösség érdekeit szolgálja.

2. SZAKASZ

Támogatható tevékenységek

14. cikk

Kutatási projektek

A kutatási projekt az olyan kutató vagy kísérleti munkát jelenti, amelynek célja további tudás megszerzése olyan meghatározott gyakorlati célok elérésének megkönnyítésére, mint például a termékek, termelési folyamatok vagy szolgáltatások létrehozása vagy fejlesztése.

15. cikk

Kísérleti projektek

A kísérleti projekt egy berendezés vagy egy berendezés lényeges részének megfelelő léptékű kivitelezése, üzemeltetése és fejlesztése, valamint megfelelően nagy alkatrészek használata az elméleti vagy laboratóriumi eredmények gyakorlati alkalmazása lehetőségeinek vizsgálata céljából és/vagy a bemutatási szakaszba, valamint bizonyos esetekben az ipari és/vagy kereskedelmi szakaszba történő előrelépéshez szükséges műszaki vagy gazdasági adatok megbízhatóságának növelése érdekében.

16. cikk

Demonstrációs projektek

A demonstrációs projekt egy ipari méretű berendezés vagy egy ipari méretű berendezés jelentős részének kivitelezése és/vagy üzemeltetése az összes műszaki és gazdasági adat összegyűjtése céljából annak érdekében, hogy a technológia ipari és/vagy kereskedelmi kiaknázását minimális kockázat mellett lehessen folytatni.

17. cikk

Kísérő intézkedések

A kísérő intézkedések a megszerzett tudás használatának elősegítésére és a projektekkel vagy a program prioritásaival kapcsolatos célzott munkaértekezletek vagy konferenciák szervezésére irányulnak.

18. cikk

Támogató és előkészítő tevékenységek

A támogató és előkészítő tevékenységek a kutatási program megfelelő és hatékony igazgatására szolgáló tevékenységek, például a 27. és a 28. cikkben említett értékelés és a pályázatok kiválasztása, a 38. cikkben említett időszakos ellenőrzés és értékelés, tanulmányok készítése, vagy a kutatási program keretében finanszírozott, egymással összefüggő projektek csoportosítása vagy hálózatba szervezése.

A Bizottság a támogató és előkészítő tevékenységek terén történő segítségnyújtásra szükség esetén független és magasan képzett szakértőket jelölhet ki.

3. SZAKASZ

A kutatási program igazgatása

19. cikk

Igazgatás

A kutatási programot a Bizottság igazgatja. A Bizottságot a szén- és acélipari bizottság, a szén- és acélipari tanácsadó csoportok és a szén- és acélipari technikai csoportok segítik.

20. cikk

A szén- és acélipari tanácsadó csoportok létrehozása

A szén- és acélipari tanácsadó csoportok (a továbbiakban: tanácsadó csoportok) független műszaki tanácsadó csoportok.

21. cikk

A szén- és acélipari tanácsadó csoportok feladatai

A szénnel és acéllal kapcsolatos KTF-szemponatok tekintetében minden egyes tanácsadó csoport a következő területeken ad tanácsot a Bizottságnak:

- a) a kutatási program általános alakulása, a 25. cikk (3) bekezdésében említett információs csomag és a jövőbeli iránymutatások;
- b) az egyéb közösségi és nemzeti szintű KTF-programok összhangja és az esetleges párhuzamos működés;
- c) a KTF-projektek ellenőrzésére vonatkozó elvek meghatározása;
- d) az egyes projektek keretében végzett munka;
- e) a kutatási programnak a II. fejezet 3. és 4. szakaszában felsorolt kutatási céljai;
- f) az információs csomagban felsorolt elsődleges éves célkitűzések és adott esetben a 25. cikk (2) bekezdésében említetteknek megfelelően a célzott felhívásokra vonatkozó elsődleges célkitűzések;
- g) a KTF-tevékenységek értékelésére és kiválasztására vonatkozó kézikönyvnek a 27. és 28. cikkben meghatározottaknak megfelelő elkészítése;
- h) a KTF-tevékenységekre vonatkozó pályázatok értékelése, valamint a pályázatokkal kapcsolatos prioritások meghatározása, tekintettel a rendelkezésre álló pénzeszközökre;
- i) a 24. cikkben említett technikai csoportok száma, hatásköre és összetétele;
- j) a célzott pályázati felhívások meghatározása a 25. cikk (2) bekezdésének megfelelően;

k) a Bizottság kérésére hozott egyéb intézkedések.

22. cikk

A tanácsadó csoportok összetétele

(1) Minden egyes tanácsadó csoportot a mellékletben meghatározott táblázatoknak megfelelően kell összeállítani. A tanácsadó csoport tagjait a Bizottság személyes közreműködés céljából 42 hónapra nevezi ki. A kinevezés visszavonható.

(2) A Bizottság a kinevezésekre érkezett javaslatokat a következőképpen veszi figyelembe:

a) a tagállamoktól;

b) a melléklet táblázataiban említett jogalanyoktól;

c) tartaléklísta történi felvételre vonatkozó pályázati felhívásra való jelentkezés alapján.

(3) A Bizottság minden egyes tanácsadó csoportban biztosítja a szakértői egyensúlyt, valamint a lehető legátfogóbb földrajzi képviseletet.

(4) A tanácsadó csoport tagjai az érintett területen tevékenykednek, valamint ismerik az iparági prioritásokat. Ezenkívül a Bizottság a tagok kinevezése során törekszik a nemek közötti egyensúly elérésére.

23. cikk

A tanácsadó csoportok ülése

A tanácsadó csoportok üléseit a Bizottság szervezi és az üléseken a Bizottság tölti be az elnöki tiszte, valamint biztosítja a titkársági szolgáltatásokat.

Az elnök szükség esetén szavazásra kérheti fel a tagokat. Minden egyes tag egy szavazati joggal rendelkezik. Adott esetben az elnök vendégszakértőket vagy megfigyelőket kérhet fel az üléseken való részvételre. A vendégszakértők és megfigyelők nem rendelkeznek szavazati joggal.

Amennyiben szükséges, így a szén- és az acélipari ágazatot is érintő kérdéssel kapcsolatos tanácsadáshoz, a tanácsadó csoportok közösen üléseznek.

24. cikk

A szén- és acélipari technikai csoportok létrehozása és feladatai

A szén- és acélipari technikai csoportok (a továbbiakban: a technikai csoportok) a Bizottságnak a kutatási és kísérleti vagy demonstrációs projektek ellenőrzése és szükség esetén a kutatási

program elsődleges célkitűzéseinek meghatározása terén adnak tanácsokat.

A Bizottság nevezi ki a technikai csoportok tagjait, akik a szén- és acéliparral kapcsolatos ágazatokban, a kutatóintézeteknél vagy a felhasználóiparban tevékenykednek, ahol a kutatási stratégiáért, az irányításért vagy a termelésért felelnek. Ezenkívül a Bizottság a tagok kinevezése során törekszik a nemek közötti egyensúly elérésére.

A technikai csoportok üléseit lehetőség szerint olyan helyszíneken tartják, hogy a projekt ellenőrzése és az eredmények értékelése a leginkább biztosított legyen.

4. SZAKASZ

A kutatási program végrehajtása

25. cikk

Pályázati felhívás

(1) E határozat nyílt és folyamatos pályázati felhívást indít el. Eltérő rendelkezés hiányában a pályázatok értékelésre történő benyújtásának határideje minden év szeptember 15-e.

(2) Amennyiben a Bizottság a 41. cikk d) és e) pontjának megfelelően a pályázatoknak e cikk (1) bekezdésében említett benyújtási határidejének módosításáról vagy célzott pályázati felhívások kiírásáról határoz, az erre vonatkozó információt az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* teszik közzé.

A célzott felhívásoknak tartalmazniuk kell a pályázatok benyújtására és a pályázatok értékelésére vonatkozó időpontokat és szabályokat – beleértve azt is, hogy a benyújtás egy vagy két lépésben kerül-e lebonyolításra –, a prioritásokat, a 14–18. cikk szerinti támogatható projektek típusát és szükség esetén a tervezett finanszírozást.

(3) A Bizottság a kutatási programra vonatkozóan összeállítja a részletes részvételi szabályokat, a pályázatok és a projektek kezelési módszereit, a pályázati űrlapokat, a pályázatok benyújtásának szabályait, a típusszerződéseket, a támogatható költségeket, az engedélyezett pénzügyi hozzájárulás maximumát, a fizetési módokat és az elsődleges éves célkitűzéseket tartalmazó információs csomagot.

A Bizottság az információs csomagot a Közösségi Kutatási és Fejlesztési Információs Szolgálat (CORDIS) honlapján vagy hasonló honlapon teszi közzé.

A pályázatokat a Bizottsághoz kell benyújtani az információs csomagban meghatározott szabályoknak megfelelően, amelynek nyomtatott példányát kérésre a Bizottságtól lehet beszerezni.

26. cikk

A pályázatok tartalma

A pályázatoknak a II. fejezet 3. és 4. szakaszában meghatározott kutatási célokra és adott esetben a 25. cikk (3) bekezdése szerinti információs csomagban felsorolt elsődleges célkitűzésekre vagy a 25. cikk (2) bekezdésében említett, a célzott pályázati felhívásokra vonatkozó elsődleges célkitűzésekre kell vonatkozniuk.

Minden egyes pályázatnak tartalmaznia kell a javasolt projekt részletes leírását, valamint a célokkal, a társulásokkal (beleértve minden egyes partner pontos szerepét), az irányítási struktúrával, az előrelátható eredményekkel, a várható alkalmazásokkal kapcsolatos összes információt, valamint az előrelátható ipari, gazdasági, társadalmi és környezetvédelmi előnyök értékelését.

A javasolt összköltségnek és lebontásának reálisnak és hatékonyknak kell lennie, továbbá a projektnek várhatóan kedvező költség/haszon arányt kell eredményeznie.

27. cikk

A pályázatok értékelése

A Bizottság gondoskodik a pályázatok bizalmas, tisztességes és méltányos értékeléséről.

A Bizottság a KTF-tevékenységek értékelésére és kiválasztására vonatkozó kézikönyvet készít el és tesz közzé.

28. cikk

A pályázatok kiválasztása és a projektek ellenőrzése

(1) A Bizottság nyilvántartásba veszi a beérkezett pályázatokat és ellenőrzi azok alkalmasságát.

(2) A Bizottság a pályázatokat független szakértők segítségével értékeli.

(3) A Bizottság elkészíti az elfogadott és rangsorolt pályázatok jegyzékét. A rangsorolást meg kell vitatni az illetékes tanácsadó csoporttal.

(4) A Bizottság dönt a projektek kiválasztásáról és a források elosztásáról. Ha a kutatási program szerinti közösségi hozzájárulás becsült összege eléri vagy meghaladja a 0,6 millió EUR-t, a 41. cikk a) pontját kell alkalmazni.

(5) A Bizottság a 24. cikkben említett technikai csoportok segítségével ellenőrzi a kutatási projekteket és tevékenységeket.

29. cikk

Támogatási megállapodások

A támogatási megállapodás tárgyát a kiválasztott, a 14–18. cikk szerinti pályázatokon, intézkedéseken és tevékenységeken alapuló projektek képezik. A támogatási megállapodások a Bizottság által készített vonatkozó támogatási megállapodási minták alapján készülnek, adott esetben figyelembe véve a szóban forgó tevékenységek jellegét.

A támogatási megállapodások a támogatható költségek alapján meghatározzák a program szerint felosztott pénzügyi hozzájárulást, továbbá a költségbeszámolókra vonatkozó szabályokat, az elszámolások és a pénzügyi kimutatásokra vonatkozó tanúsítványok lezárását. Ezenkívül a hozzáférési jogokra, a terjesztésre, valamint az ismeretek felhasználására vonatkozó rendelkezéseket tartalmaznak.

30. cikk

Pénzügyi hozzájárulás

(1) A kutatási program költségmegosztó KTF támogatási megállapodásokon alapul. A más kiegészítő közfinanszírozásokat is magában foglaló teljes pénzügyi hozzájárulásnak meg kell felelnie az állami támogatásokra vonatkozó szabályoknak.

(2) Az ingó és ingatlan eszközök szállítására, a támogató és előkészítő tevékenységek végrehajtásához szükséges munkák kivitelezésére vagy szolgáltatások nyújtására vonatkozóan közbeszerzési szerződéseket kell kötni.

(3) Az első bekezdés sérelme nélkül, a 31–35. cikkben meghatározott támogatható költségek százalékában kifejezett teljes pénzügyi hozzájárulás maximuma a következő:

- a) kutatási projektekre: legfeljebb 60 %
- b) kísérleti és demonstrációs projektekre: legfeljebb 50 %
- c) kísérő intézkedésekre, támogató és előkészítő tevékenységekre: legfeljebb 100 %.

31. cikk

Támogatható költségek

(1) A támogatható költségek a következőket tartalmazzák:

- a) berendezések költségei;
- b) személyzeti költségek;
- c) működési költségek;
- d) közvetett költségek.

(2) A támogatható költségek csak a projektnek a támogatási megállapodás feltételei szerinti végrehajtásából eredő tényleges költségeire vonatkoznak. A kedvezményezettnek, a társult kedvezményezettnek és az alkedvezményezettnek nem igényelhetnek semmilyen, a költségvetésben előirányzott vagy kereskedelmi rátát.

32. cikk

Berendezések költségei

A projekt végrehajtásával közvetlen kapcsolatban álló berendezések megvásárlásának vagy bérletének költségei közvetlen költségként számolhatók el. A berendezések lízingjének támogatható költségei nem haladhatják meg a vásárlásra vonatkozó támogatható költségeket.

33. cikk

Személyzeti költségek

A tudományos, egyetemi végzettségű vagy műszaki személyzet által kizárólag a projektre fordított munkaórák költsége és a kedvezményezett által alkalmazott fizikai dolgozókat érintő személyzeti költségek elszámolhatók. A további személyzeti költségek esetében – így a tanulmányi ösztöndíjak – a Bizottság előzetes írásbeli jóváhagyására van szükség. Minden felszámított munkaórát fel kell jegyezni, és igazolni kell.

34. cikk

Működési költségek

A projekt végrehajtásával közvetlen kapcsolatban álló működési költségek kizárólag a következők költségeire korlátozódnak:

- a) nyersanyagok;
- b) fogyóeszközök;
- c) energia;
- d) nyersanyagok, fogyóeszközök, berendezések, termékek, alapanyagok vagy tüzelőanyag szállítása;
- e) meglévő berendezések karbantartása, javítása, módosítása vagy átalakítása;
- f) információtechnológiai és más különleges szolgáltatások;
- g) berendezések bérlése;
- h) elemzések és tesztek;
- i) célzott munkaértekezlet szervezése;
- j) pénzügyi kimutatásokra vonatkozó tanúsítvány és bankgarancia;
- k) az ismeretek védelme;
- l) segítség harmadik felektől.

35. cikk

Közvetett költségek

Minden egyéb költségre - általános költségek vagy rezsi -, amely a projekttel kapcsolatban felmerülhet, és amely a fenti kategóriákba nem sorolható, beleértve az utazási és tartózkodási költségeket is, egy átalányösszeg vonatkozik, amely a 33. cikkben említett támogatható személyzeti költségek 35 %-a.

5. SZAKASZ

A kutatási tevékenységek értékelése és ellenőrzése

36. cikk

Műszaki jelentések

A kedvezményezett vagy kedvezményezettek a 14., 15. és 16. cikkben említett kutatási, kísérleti és demonstrációs projektekre vonatkozóan időszakos jelentést állítanak össze. Ezek a jelentések az elért műszaki előrehaladás leírására szolgálnak.

A munka elvégzéséről a kedvezményezett vagy a kedvezményezettek az eredmények felhasználásának és hatásainak értékelését tartalmazó, összefoglaló jelentést készítenek. Ezt a jelentést a Bizottság a projekt stratégiai jelentőségétől függően és szükség esetén az illetékes tanácsadó csoporttal való konzultációt követően teljes egészében vagy kivonatos formában közzéteszi.

A Bizottság a kedvezményezettől vagy kedvezményezettektől a 17. cikkben említett kísérő intézkedésekre, valamint a 18. cikkben említett támogató és előkészítő tevékenységekre vonatkozó végleges jelentés elkészítését is kérheti és határozhat azok közzétételéről.

37. cikk

Éves felülvizsgálat

A Bizottság évente felülvizsgálja a kutatási program keretein belül elvégzett tevékenységeket és a KTF-munka előrehaladását. A felülvizsgálati jelentést továbbítják a szén- és acélbizottsághoz.

A Bizottság az éves felülvizsgálat elkészítésének segítésére független szakértőket és magasan képzett szakértőket jelölhet ki.

38. cikk

A kutatási program ellenőrzése és értékelése

(1) A Bizottság a kutatási programra vonatkozóan ellenőrzést végez, amely magában foglalja a várható hasznok értékelését. Az ellenőrzésről szóló jelentést 2013 végéig kell közzétenni, majd azt követően minden hetedik évben. E jelentéseket a Közösségi Kutatási és Fejlesztési Információs Szolgálat (CORDIS) honlapján vagy hasonló honlapon teszik közzé.

(2) A Bizottság az egyes hétéves időszakok során finanszírozott projektek lezárulását követően értékeli a kutatási programot. A KTF által a társadalom és a vonatkozó ágazatok számára biztosított előnyöket is értékeli. Az értékelő jelentést közzé kell tenni.

(3) Az (1) és a (2) bekezdésben említett ellenőrzés és értékelés végrehajtása során a Bizottságot a Bizottság által kinevezett, magasan képzett szakértők testülete segíti.

39. cikk

Független és magasan képzett szakértők kijelölése

A 18. cikkben, a 28. cikk (2) bekezdésében és a 38. cikkben említett független és magasan képzett szakértők kijelölésére vonatkozóan az 1906/2006/EK rendelet ⁽¹⁾ 14. és 17. cikkének rendelkezéseit analógia alapján kell alkalmazni.

IV. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

40. cikk

A többéves technikai iránymutatások felülvizsgálata

A III. fejezetben meghatározott technikai iránymutatásokat hétévenként felül kell vizsgálni; az első időszak 2014. december 31-én zárul le. A Bizottság e célból legkésőbb minden hétéves időszak utolsó évének első hat hónapjában újraértékeli a többéves technikai iránymutatások működését és hatékonyságát, és adott esetben javaslatot tesz azok megfelelő módosítására.

Amennyiben azt szükségesnek találja, a Bizottság már a hétéves időszak lejárta előtt is elvégezheti az újraértékelést, és adott esetben javaslatokat tehet a Tanácsnak a megfelelő módosításokra.

41. cikk

Végrehajtási intézkedések

A Bizottság a 42. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban a következő végrehajtási intézkedéseket fogadja el:

- a) a finanszírozási intézkedések jóváhagyása azokban az esetekben, amikor a kutatási program szerinti közösségi hozzájárulás eléri vagy meghaladja a 0,6 millió EUR-t;
- b) a kutatási program 38. cikkben említett ellenőrzésére és értékelésére vonatkozó feladatmeghatározás kidolgozása;
- c) a II. fejezet 3. és 4. szakaszának módosításai;

- d) a 25. cikkben említett benyújtási határidő megváltoztatása;
- e) a célzott pályázati felhívások meghatározása.

42. cikk

A bizottság

- (1) A Bizottság munkáját a szén- és acélipari bizottság segíti.
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 4. és 7. cikkét kell alkalmazni.

Az említett határozat 4. cikkének (3) bekezdésében meghatározott határidő két hónap.

43. cikk

Hatályon kívül helyezés és átmeneti intézkedések

A 2003/78/EK határozat hatályát veszti. Ugyanakkor a 2003/78/EK határozat 2008. december 31-ig továbbra is alkalmazandó a 2007. szeptember 15-ig benyújtott pályázatokból eredő tevékenységek finanszírozására.

44. cikk

Alkalmazhatóság

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napját követő naptól hatályos.

Ezt a határozatot 2007. szeptember 16-tól kell alkalmazni.

45. cikk

Címzettek

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Luxembourgban, 2008. április 29-én.

a Tanács részéről
az elnök
D. RUPEL

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. december 18-i 1906/2006/EK rendelete a hetedik keretprogram (2007–2013) cselekvéseiben a vállalkozások, a kutatóközpontok és az egyetemek részvételére, valamint a kutatási eredmények terjesztésére vonatkozó szabályok megállapításáról (HL L 391., 2006.12.30., 1. o.)

MELLÉKLET

A 22. cikkben említett szénipari tanácsadó csoport összetétele:

Tagok	Legfeljebb összesen
a) Széntermelőktől/nemzeti szövetségekből vagy kapcsolódó kutatóközpontokból	8
b) A széntermelőket európai szinten képviselő szervezetekből	2
c) Szénfelhasználóktól vagy kapcsolódó kutatóközpontokból	8
d) A szénfelhasználókat európai szinten képviselő szervezetekből	2
e) Munkavállalókat képviselő szervezetekből	2
f) Berendezések szállítóit képviselő szervezetekből	2
	24

A tagoknak széles körű háttértudással és egyéni szaktudással kell rendelkezniük a következő területek legalább egyike tekintetében: szénbányászat és -felhasználás, környezetvédelmi és társadalmi kérdések, beleértve a biztonsági szempontokat is.

A 22. cikkben említett acélipari tanácsadó csoport összetétele:

Tagok	Legfeljebb összesen
a) Acélgyártóktól/nemzeti szövetségekből vagy kapcsolódó kutatóközpontokból	21
b) A gyártókat európai szinten képviselő szervezetekből	2
c) Munkavállalókat képviselő szervezetekből	2
d) Továbbfeldolgozó iparágakat vagy az acélfelhasználókat képviselő szervezetekből	5
	30

A tagoknak széles körű háttértudással és egyéni szaktudással kell rendelkezniük a következő területek legalább egyike tekintetében: nyersanyagok; vasgyártás; acélgyártás; folyamatos öntőeljárás; meleg- és/vagy hideghengerlés; acélkikészítés és/vagy felületkezelés; az acélminőség és/vagy a termékek fejlesztése; az acél felhasználása és tulajdonságai; környezetvédelmi és társadalmi kérdések, beleértve a biztonsági szempontokat is.